

skabeligt Liv lære hinanden bedre at kende og blive opmærksomme paa, at vi dog alle kun udgjøre een Klasse og ikke mere (Hør!)

Der er ligeledes tilstaaet Politidirecteuren i Kjøbenhavn 500 Rb. paa samme Betingelse, at de ikke skulde medtages under Pensionsberegningen. Forsaavidt Meningen hermed er, at de ogsaa af ham skulde benyttes til Repræsentation, er det mig ikke ret klart, hvorfor denne Embedsmand dertil skulde have en saadan Sum; thi det forekommer mig ikke, at hans Stilling mere fører saadant med sig end forskjellige Andres, som Departementschefer, Justitiarii o. Fl. Er det Meningen, at det skal være til Repræsentation, og han ikke har andre Udgifter, som skulde tages af dette Beløb, vilde jeg foreslaae, at det gik ud, mod at der istedetfor tilstodes ham, hvad der for ham vil være ligesaa godt, fri Bolig. Det forekommer mig nemlig sømmeligt, at Politidirecteuren har en fast Bolig, som Alle kende, saa at Enhver veed, hvor han er at finde, og at han ikke skal være underkastet en Værts Vilkaarlighed, saa at han snart maa boe i den ene, snart i den anden Ende af Byen.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den sidste ærede Taler har meent, at det Beløb, som er foreslaaet tilstaaet Amtmændene, burde forøges og anvendes saaledes, at de forskjellige Samfundsclasser i Amtet, saasom Bønder, Kjøbstadsborgere, Godsieiere og Embedsmænd, kunde igjennem selfabelige Sammenkomster bringes hinanden nærmere, da maa jeg bemærke, at forsaauidt dette skulde naaes, maatte Beløbet vistnok forøges meget betydelig udover de 300 Rb.; thi gjælder det om at bringe hele Samfundsclasser i nærmere Berøring med hinanden, vil en langt større Sum medgaae dertil. Naar der er Tale om at see Folk hos sig, kommer man virkelig ikke saa forstrækkeligt langt med et saadant lille Beløb, og jeg troer derfor ikke, at det vil vække nogen Mistænkelighedsaand hos Amtmandens Byseshørn, saaat de skulde mene, at disse Penge ikke bleve anvendte paa den rigtige Maade. Paa den anden Side troer jeg, at det vil være overordentlig vanskeligt at indgive Regning over, hvad der medgaaer paa denne Maade. Hvis der blot var

Tale om enkelte større Selfaber, kunde det maaskee nok lade sig gjøre; men der foresalder faameget i det daglige Liv, der ikke paa en saadan bestemt Maade lader sig udsøndre fra den egentlige Huusholdning. Der kan saaledes f. Ex. komme et Par Tilreisende og i denne Anledning blive sat en Ret Mad eller et Par Glasster Vin mere paa Bordet, og vilde det da ikke være pinligt for den Vedkommende at skulle udsøndre, hvad han selv vilde have spist, naar de ikke vare komne, og hvad der nu har været Følgen af deres Nærværelse? Disse Opgjørelser kunne for en meget samvittighedsfuld Mand foraarsage store Vanskeligheder, og jeg vil derfor hellere tilraade at blive staaende ved de Summer, som her ere foreslaaede, og ikke stille en Fordring, som det vil være besværligt at efterkomme, om at indgive særlige Regninger.

Man har undret sig over, at denne Lovs Kornberegning er gjort anvendelig paa flere Embedsmænd, der henhøre under Loven af 12te Januar 1858. Dengang da vi sidste Gang behandlede nærværende Lov, udtalte jeg som min bestemte Overbeviisning, at disse Embedsmænd burde have deres Sædtillæg efter samme Beregning som den deri opstillede, og det forekommer mig derfor ikke, at det kan fremkalde Forundring, at jeg har ønsket at bringe dette under Thingets fornæbde Overveielse. Jeg vil haabe, at naar det sees, at Regjeringen med Hensyn til dette Punkt fastholder den Overbeviisning, den tidligere har havt, vil man fra sin Side ogsaa paany nærmere overveie dette Spørgsmaal, og da maaskee finde, at der dog taler meget for den i Lovudkastet fremsatte Anskuelse. — Naar en æret Rigsbagsmand (Winther) har meent, at den Paragraph, som handler om Embedsmændene ved det kongelige Bibliothek, skulde udgaae, da kan jeg ikke tilraade dette; thi Lønningerne for disse Embedsmænd ere ikke en saa indviklet Sag, at der skulde være Anledning til at gjøre dem til Gjenstand for en særlig Lov. De bleve skudte ud af Loven ifjor, fordi man sagde — det troer jeg ibetmindste — at man vilde vente med at tage Bestemmelse om dem, indtil man saae, hvorledes man vilde ordne Lønningerne for de ved Universitetsbibliotheket ansatte Embedsmænd.